

Duch Mikołaja

Jak można kochać Mikołaja, co jest niewidzialny
Jak kochać, człowieka który istnieje obok nas
Tym rządzi wiara oparta miłością naszego stwórcy
Szóstego grudnia stworzył świętego na wieczny czas

On był i żył jak zwykły człowiek spośród ludu
Co miał w sobie miłość i troska w sercu łaskawa
Był bardzo bogatym otwartym darem od Boga
Nie cierpiąc biedy miał świadomość w swym powołaniu

On rozumiał ludzkość zagubioną siłą zła i strachu
Widział biedne ulice upadające w zagubieniu
W każdym człowieku objawił troskę samego Boga
Poczuł wyzwanie nawracać miłość i pokój w człowieku

W duszy odczuł, jakie pan mu wyznacza powołanie
Sercem i myślą zapragnął zmienić biedne ulice
Swe bogactwa rozdając uszczęśliwiając biedne istoty
Czynami swymi czerpał w sobie radość darem swobody

On stał się człowiekiem przykładem swego miłosierdzia
Ta miłość jego darem nawracała ludzkie serca
Dzisiaj w jego dzień ludzkość w dobroć się zamienia
Wszelkie zło zatargi i egoizm w jego dzień przemienia

Jego święte darowanie pokój w sercach nawraca
Wszyscy się szczerze godzą składając sobie życzenia
Szkoda, że ta miłość płynąca ze serca jest tak krótka
Nie jest, na co dzień podobna tak jak dzień jego święta.

Hieronim Borkowski